Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Δίδου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουλίου 1900 Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 29

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÈ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 233.)

Ὁ Ἐρρῖκος συνέσφιγξε τὰ χείλη του ἐν σιωπῇ. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνόησε τὸν σοβερὸν κίνδυνον. Καὶ ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος ἐπίσης.

— Ἡ μητέρα σου' τὸ γνωρίζει ; ἠρώτησεν ὁ κ. Μασσαί.

— Ὄχι· δὲν τῆς εἶπα τίποτε . . . εὐτυχῶς δὲν τὸ φαντάζεται. . .

— Καλή μου κόρη ! .. εἶπεν ὁ κ. Μασσαὶ σφίγγων τὴν θυγατέρα του ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Θὰ τὸν εὕρωμεν, πατέρα, θὰ τὸν εὕρωμεν!.. Γεράρδε, ποῦ εἶσαι, καλέ μου ἀδελφούλη ! . .

Ἐπί τινας στιγμὰς ὅλοι ἀνέμιξαν σιωπηλῶς τὰ δάκρυά των.

—Κοραλία, εἶπε τέλος ὁ ἰατρὸς μὲ σταθερὰν φωνήν, μολονότι οἱ ὀφθαλμοί του ἦσαν ὑγροί, εἰς πολλὰς περιστάσεις ἔως τώρα ἔδειξες ἔκτακτον γενναιότητα· τὴν γενναιότητά σου αὐτὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανεύρῃς, κόρη μου, διὰ νὰ ἐμψυχώσῃς τὴν μητέρα σου. Συλλογίσου τί θὰ γίνῃ ἂν ὑποπτεύσῃ τίποτε. Ἠμπορεῖ νὰ παραφρονήσῃ. . .

— Ναί, ναί ! ἀνέκραξεν ἡ Κοραλία, σπογγίζουσα γρήγορα τὰ δάκρυά της. Δὲν πρέπει νὰ τὸ μάθῃ... ἀλλὰ πῶς νὰ φθάσωμεν ἔως ἐκεῖ ποῦ εἶνε ; Καὶ ὅμως εἶνε κάπου ἐδῶ, τὸ αἰσθάνομαι· εἶμαι βεβαία... ἂν ἂν εἰμποροῦσε νὰ μᾶς ἀκούσῃ !..

Καὶ σηκωθεῖσα, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις της :

— Γεράρδε ! Γεράρδε ! . . ἀποκρίσου με . . . ποῦ εἶσαι ;

Ἀλλοίμονον ! τίποτε δὲν ἀπεκρίνετο εἰς τὴν φωνήν της.

Ὀλίγα βήματα ὑποκάτω αὐτῶν, ὁ ἀδελφός της ἦτο ἐξηπλωμένος, ἡ δὲ φωνὴ τῆς πολυαγαπημένης ἀδελφῆς του δὲν εἰμπόρει νὰ διαπεράσῃ τοὺς χονδροὺς τοίχους, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔκειτο ἀναίσθητος.

— Ἀλλ' ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνας δρόμος ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Μασσαὶ μὲ ἀπελπισίαν... Ἂς τὸν ζητήσωμεν! προσέθεσε μετ' ὀλίγον, ἂς τὸν εὕρωμεν !

« Κοραλία, σὺ εἶσαι ! . . . ἐψιθύρισεν ὁ Γεράρδος. »

Ἀφ' οὗ τὸ κακόμοιρό μου τὸ παιδὶ ἐμβῆκεν εἰς αὐτόν, ὅπως λέγετε, θὰ εἰπῇ ὅτι ὑπάρχει. Ἐμπρός ! μὴ χάνωμεν καιρόν· ἂς ἐξερευνήσωμεν αὐτὸν τὸν κατηραμένον λαβύρινθον, ἕως ὅτου μᾶς δώσῃ ὀπίσω ὅ,τι μᾶς ἐπῆρε.

— Ἀφῆτε εἰς ἐμὲ τὴν φροντίδα αὐτὴν καὶ εἰς τὴν Κοραλίαν, ἡ ὁποία γνωρίζει κατὰ βάθος τὸ διάγραμμα , εἶπεν ὁ Ἐρρῖκος. Ἐγώ, δυστυχῶς, μόνον μίαν φορὰν ἐπεσκέφθην τὸν πύργον μὲ τὸν Χαρδουῆνον κ' ἔχω συγκεχυμένην ἰδέαν. Σεῖς ἐξετάσατε ἀπ' ἔξω, ζητήσατε καμμίαν εἴσοδον, κανὲν σημεῖον τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς δεικνύῃ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ δυστυχισμένο παιδί.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔφθασεν ἡ κυρία Μασσαί, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν Μαργαρόναν καὶ τὴν Λίναν, αἵτινες ἔκλαιον πικρά.

Ἡ δυστυχὴς μήτηρ δὲν εἶχε δάκρυα· οἱ ξηροὶ ὀφθαλμοί

της ἔκαιον, ὠχρότης δὲ θανάτου ἐσκέπαζε τὸ πρόσωπόν της.

— Δὲν ἦτο ἐκεῖ κάτω! ἐψέλλισε μὲ δυσκολίαν... Εἰς τὸ ποτάμι. . . ἐσκάλισαν 'στὸ βυθό...

Λυγμὸς ἄφωνος, ἐκφράζων ἀπερίγραπτον λύπην, συνέσπασε τὸ πρόσωπόν της καὶ διέκοψε τὸν λόγον της.

— Ἐκεῖ εἶνε ὁ κ. Βέμπερ, εἶπεν ὁρμητικῶς ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος. Ἂν ἠθέλατε, κυρία, εἰμποροῦσα νὰ σᾶς συνοδεύσω εἰς τὴν ἔπαυλιν διὰ νὰ εἶμεθα ἀμέσως εἰς τὸ μέρος ὅπου θὰ εἶνε ἀνάγκη.

Ὁ κ. Μασσαὶ καὶ ὁ Ἐρρῖκος ἐνόησαν τὸν σκοπόν του καὶ τὸν εὐχαρίστησαν σιωπηλῶς διὰ τοῦ βλέμματος.

— Ναί, καλή μου μητέρα, αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ· ἡμεῖς μένομεν ἐδῶ διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὰ πέριξ σᾶς, σᾶς πηγαίνει ὁ Γολιὰθ ἐκεῖ πέρα.

Ὁ ἐλέφας ἐπερίμενεν ἕτοιμος· θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐνόει τί συνέβαινε· διότι εἰσέπνεε τὸν ἀέρα μὲ ἀνησυχίαν καὶ ἐξέβαλε κραυγὴν γεμάτην ὀργὴν καὶ λύπην. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθελε ν' ἀναχωρήσῃ, ὅταν ὅμως τὸν παρεκάλεσε μὲ λόγους γλυκεῖς ἡ Κοραλία, τότε συγκατετέθη νὰ ἐκκινήσῃ φέρων ἐπ' αὐτοῦ τὴν κυρίαν Μασσαί, τὴν Λίναν καὶ τὴν Μαργαρόναν.

Ὁ Ἐρρῖκος καὶ ἡ Κοραλία, ἀφ' οὗ ἔλαβον λύχνους, ἐμβῆκαν περίλυποι εἰς τὸν λαβύρινθον. Ἡ Κοραλία δὲν ἤλπιζε νὰ ἐπανεύρῃ τὸν ἀδελφόν της· εἴξευρεν ὅτι ὁ Γεράρδος ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς διαδρόμους. Πράγματι δὲ αἱ λεπτομερεῖς ἔρευναί των ἔμειναν ἀνωφελεῖς· εἰς μάτην ἐξηρεύνησαν ὅλας τὰς γωνίας. Εἰς κανὲν μέρος δὲν εὗρον ἴχνος τοῦ Γεράρδου.

Ἦτο μεσονύκτιον, ὅτε ὁ Ἐρρῖκος καὶ ἡ Κοραλία ἔπαυσαν τὰς ἐρεύνας των. Ἀπὸ δεκατεσσάρων ἤδη ὡρῶν εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὁ Γεράρδος, διότι ἡ Κοραλία ἐνεθυμεῖτο ὅτι παρετήρησε τὸ ὡρολόγιον τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφός της, καὶ ὅτι ὁ ὡροδείκτης ἐδείκνυε τὴν δεκάτην ὥραν.

Συναντήσαντες ἔξω τὸν κ. Μασσαί, ἤρχισαν νὰ ἐρευνοῦν μὲ αὐτὸν τοὺς ἀκανθώδεις θάμνους καὶ τοὺς βράχους. Ἀφ' ὅτου κατῴκησεν εἰς τὸν πύργον, ὁ Λεγκὲν ἐκαθάρισε τὸν ἐσωτερικὸν περίβολον αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικήν του βλάστησιν, καὶ ὁ περίπατος τριγύρω τοῦ παναρχαίου φρουρίου ἦτο εὐκολώτερος. Πόσας φορὰς διῆλθον πλησίον τοῦ παραπετάσματος τῶν ἀνθέων, τὸ ὁποῖον ἐσκέπαζε τὴν εἴσοδον τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν ἀπὸ τὸν Γεράρδον!.. Ἐξηντλημένη ἀπὸ τὴν λύπην καὶ τὴν κόπωσιν ἡ Κοραλία κατέπεσεν ἐπὶ ἑνὸς ἀνεστραμμένου κορμοῦ δένδρου, ἀκριβῶς πλησίον τοῦ ὑπογείου ἀνοίγματος, ἀλλὰ πῶς νὰ μαντεύσῃ ὅτι ἐκεῖ ἦτο τὸ στόμιον τοῦ βαράθρου, τὸ ὁποῖον κατέπιε τὸν ἀγαπητόν της ἀδελφόν!..

Ὁ Ἐρρῖκος καὶ ἡ Κοραλία παρετήρουν ὁ εἷς τὸν ἄλλον εἰς τὴν κοκκινωπὴν λάμψιν τῶν πυρσῶν· ἀνεγίνωσκον δὲ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλλήλων.

— Ποιὸς εἰξεύρει, εἶπεν ὁ Ἐρρῖκος, ἴσως ἔπεσεν εἰς τὸ ποτάμι. Καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ καλλίτερα...

— Παρὰ ὁ βραδὺς καὶ φρικώδης θάνατος ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν .. Καὶ ὅμως ὄχι! εἶμαι βεβοία ὅτι εἶνε ἐδῶ μέσα. Ἤθελε καὶ καλὰ νὰ εὕρῃ μίαν νέαν δίοδον καὶ ἤθελε νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ πρὶν ἔλθῃ ὁ Χαρδουῆνος.

— Εἰς τ' ἀνάθεμα καὶ ἡ ἀρχαιολογία καὶ τὰ ἐρείπιά της! εἶπεν ὁ Ἐρρῖκος, κτυπῶν ὁρμητικὰ τὸν πόδα του. . . Ἂν ἐμένατε εἰς τὸ Μασσαιχώριον, τίποτε δὲν θὰ ἐγίνετο. Καὶ ἔπειτα τίς ἡ ἀνάγκη νὰ σᾶς κουβαλήσω ὅλους εἰς τὸ μεταλλεῖον!.. Ἔχω κἄτι τύψεις!..

— Τί εἶν' αὐτὰ ποῦ λέγεις, Ἐρρῖκε; Ἡμεῖς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις χαράν μας εἴχαμε νὰ εἴμεθα μαζί σου· ἡμεῖς τὸ ἐζητούσαμεν· δὲν θυμᾶσαι τὴν ἀρχὴν ποῦ εἴχαμεν νὰ ζήσωμεν ἢ ν' ἀποθάνωμεν ὅλοι μαζί;

— Καὶ εἴμεθα ὅλοι μαζί, βλέπεις! ἀνέκραξε μὲ πικρὰν ὁ Ἐρρῖκος· ποῦ εἶνε λοιπὸν ὁ Γεράρδος μας, ὁ Βενιαμὶν τῆς οἰκογενείας μας;.. Ὡραῖα τὸν ἐπροστατεύσα! . . θαυμάσιον μέλλον τοῦ ἡτοίμασα!

Ἡ Κοραλία ἐσηκώθη καὶ ἐνηγκαλίσθη μὲ δάκρυα τὸν ἀδελφόν της.

— Ἐρρῖκε, δὲν ἔχεις δίκαιον, τί πταίεις σύ; Σὺ ἐφάνης εἰς κάθε περίστασιν πολύ, πολὺ φιλόστοργος ἀδελφός. Εἰξεύρομεν ὅλοι ὅτι θὰ ἔδιδες καὶ τὴν ζωήν σου δι' αὐτόν. Δίωξε λοιπὸν αὐτὰς τὰς φοικτὰς σκέψεις, λάβε θάρρος, καλέ μου ἀδελφέ.

— Κοραλία, δὲν εἰμπορῶ νὰ συλλογισθῶ τὴν ἀπελπισίαν τῆς μητέρας, χωρὶς νὰ μοῦ ἔλθῃ τρέλλα, εἶπεν ὁ Ἐρρῖκος. Πῶς νὰ τῆς εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν;

— Ἂς τῆς ἀποκρύψωμεν τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν ἡ Κοραλία καταβάλλουσα ὑπεράνθρωπον ἀγῶνα διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰ τρέμοντα κάτωχρα χείλη της... Ἂς τῆς εἴπωμεν ὅτι παρεσύρθη ἀπὸ τὸ ρεῦμα ..

Ἡ νὺξ ἐπροχώρει βραδέως. Αἱ ἔρευναι δὲν εἶχον παύσῃ οὐδὲ στιγμήν. Ἀλλ' οἱ ὀγκώδεις τοῖχοι ἐφύλαξαν τὸ μυστικόν των. Ἦλθεν ἡ αὐγή. Τὸ καθημερινὸν θαῦμα τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου συνετελέσθη, χαιρετισθὲν καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν θριαμβευτικὸν ὕμνον τῶν ἐλευθέρων πτηνῶν. Ἡ φύσις ἐφάνη αἰωνίως ὡραία, νέα καὶ ἤρεμος, εἰς τὸ ἀπελπισμένον βλέμμα ὀφθαλμῶν, τοὺς ὁποίους εἶχον κατακαύσῃ τὰ δάκρυα

Εἶχον παρέλθῃ τώρα εἴκοσιν ὧραι ἀφ' ὅτου ἐξηφανίσθη ὁ Γεράρδος.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρός της, ἡ Κοραλία ἐπροσπάθησε νὰ λάβῃ κάποιαν τροφήν· ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὴν καὶ νὰ ναπαυθῇ ὀλίγον ἀλλὰ τοῦτο ὑπερέβαινε τὰς δυνάμεις αὐτῆς.

—Δὲν εἰμπορῶ, ἐψιθύρισε συνενώσα ἱκετευτικῶς τὰς χεῖράς της. Πατέρα, μὴ μὲ διατάσσετε νὰ σᾶς ἀρήσω. σᾶς θερμοπαρακαλῶ· ἂν μὲ ἀναγκάσετε νὰ ἐπιστρέψω μόνη εἰς τὸ δωμάτιόν μου μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ παραφρονήσω.

—Τότε μεῖνε, δυστυχισμένο μου παιδί, εἶπε θλιβερῶς ὁ δυστυχὴς πατήρ. Ἀλλ' ἐὰν σὺ φοβῆσαι μήπως κλονισθῇ τὸ λογικόν σου, τί θὰ πάθῃ ἄρα γε ἡ ταλαίπωρος μητέρα σου, ἡ ὁποία προσμένει ἐκεῖ κάτω ματαίως τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ υἱοῦ της;

Ἡ Κοραλία ἔκρυψε τὴν κεφαλήν της εἰς τὰς χεῖράς της χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ. Ἦτο δυνατόν; νὰ μὴν ἐπανίδῃ ποτὲ πλέον τὸν Γεράρδον της, τὸν ἀδελφούλην της, τὸν ἀχώριστον σύντροφον τῆς παιδικῆς της ἡλικίας, μὲ τὸν ὁποῖον συνεμερίσθη τόσας κακουχίας καὶ τόσους κινδύνους!

Καὶ αἱ ἀναμνήσεις διεδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην ὁρμητικῶς εἰς τὸ πνεῦμά της· ἐπανέβλεπε τὸν νεαρὸν της ἀδελφὸν ἐφηβον, σχεδὸν ἄνδρα σήμερον. Ἤκουε τὴν δροσερὰν φωνήν του, τὸν φαιδρὸν τουγέλωτα· ἀνεμιμνήσκετο τὴν θελκτικήν του εὐθυμίαν, ἥτις ὑπέκρυπτε τόσον εὐγενῆ καὶ μεγάλα προσόντα . . . Ἔμελλε λοιπὸν νὰ μὴ τὸν ἴδῃ, νὰ μὴ τὸν ἀκούσῃ ποτέ; Οἱ ἐλαφροί του πόδες, τὰ ἀεικίνητα μέλη του κατεδικάσθησαν εἰς αἰώνιον ἀκινησίαν; Ἡ ζωηρότης ἐκείνη, καὶ ἡ τόλμη καὶ ἡ γενναιότης ἐσβέσθησαν διὰ παντός;

Ἡ Κοραλία, βυθισμένη εἰς τὸν θλιβερὸν ῥεμβασμόν της, ἐπανῆλθεν ἀσυνειδήτως κ' ἐκάθισεν εἰς τὸν παναρχαῖον κρημνισμένον κορμόν, πρὸ τοῦ κρυμμένου φεγγίτου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμβῆκεν ὁ Γεράρδος. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἄγνωστος δύναμις τὴν ἐπανέφερεν ἐκεῖ.

Ὁ κ. Μασσαί, ἀδυνατῶν νὰ σύρῃ καὶ μίαν μόνην στιγμὴν ἡσυχίαν, ἐπεριπλανᾶτο πέριξ τοῦ πύργου ὡς ψυχὴ βασανισμένη. Ὁ δυστυχὴς πατὴρ ἀπὸ τοὺς φρικώδεις σπαραγμοὺς, τοὺς ὁποίους ὑπέστη, ἐφαίνετο ὅτι ἐγήρησεν εἴκοσι ἔτη ἀπὸ χθές.

— Ἐρρῖκε, εἶπε τέλος, βαρέως στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ υἱοῦ του, δὲν ὑπάρχει κανεὶς τρόπος;.. ἡ δυναμῖτις ;..

— Ἀλλοίμονον! ἂν προσπαθήσωμεν ν' ἀνατιναξωμεν τὰ κατηραμένα αὐτὰ τείχη, εἰς τί ἄλλο θ' ἀπολήξωμεν, παρὰ εἰς τὸ νὰ θάψωμεν ἀσφαλέστερον τὸ δυστυχὲς παιδί μας κάτω ἀπὸ τὰ συντρίμμματα; Τὸ ἐσκέφθην ἤδη . . ἀλλὰ πῶς νὰ ἐκχωματώσωμεν τὸν φοβερὸν αὐτὸν σωρὸν τῶν κρημνισμάτων; Θὰ χρειασθοῦν μῆνες, ἔτη ἴσως. . .

Ὁ κ. Μασσαὶ ἔκλινε μὲ συντριβὴν τὴν κεφαλήν του ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Ἡ μητέρα του! ἡ δυστυχής του μητέρα! . .ἐψιθύρισεν.

Ἐν τούτοις ἐξημέρωσεν ἐντελῶς. Ἐξήντασαν ἐκ νέου ἀκουράστως ὅλα τὰ γνωστὰ κατατόπια τοῦ παλαιοῦ οἰκοδομήματος. Ἔφθασεν ἡ μεσημβρία χωρὶς ν' ἀνακαλύψουν τὸ ἐλάχιστον ἴχνος.

Ἐπέρασε καὶ ὅλη ἡ ἡμέρα. Αἱ σκιαὶ ἐξηπλώνοντο εἰς τὴν βάσιν τῶν λόφων.

Ἦρχετο ἡ δευτέρα νύξ.

Ὁλονὲν βεβαιοτέρα ἐγίνετο ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ Γεράρδος ἐχάθη.

Ἡ Κοραλία ἐπανεκάθισεν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, καὶ ὁ Ἐρρῖκος καθίσας πλησίον της, ὑπεστήριζε τὴν κεφαλήν της διὰ τοῦ ὤμου του. Ἡ δυστυχὴς κόρη δὲν εἶχε πλέον δάκρυα. Λευκὴ ὡς κρῖνον, δὲν εἶχε πλέον δύναμιν εἰμὴ μόνον διὰ νὰ ὑποφέρῃ.

Ἔξαφνα, μακρὰν εἰς τὴν πεδιάδα, ἠκούσθη φαιδρὸν σύριγμα· κάποιος ἐσύριζεν ἓν γοργὸν ᾆσμα γνωστόν. Ἡ Κοραλία ἀνεσηκώθη ἐπὶ τῶν ποδῶν της, πιέζουσα σπασμωδικῶς ἐπὶ τοῦ στήθους της τοὺς βραχίονάς της. Μὴν ἦτο ὄνειρον;

Σκιὰ εὐκίνητος ἐφάνη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀτραπόν.

Ὁ Ἐρρῖκος καὶ ἡ Κοραλία, γεμᾶτοι ἀπὸ χαραν καὶ ἐλπίδα, ὥρμησαν εἰς συνάντησίν της· ἀλλὰ θριαμβευτικὸν γαύγισμα ἠκούσθη, καὶ ὁ Φάνωρ, μὲ ζωηρὰ πηδήματα, ὥρμησε πρὸς τὴν Κοραλίαν καὶ προσέτοιψε τὸ ὑγρὸν ρύγχος του εἰς τὴν χεῖρά της.

Δὲν ἦτο ὁ Γεράρδος, ἀλλ' ὁ Μαρτιάλης Χαρδουῆνος ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἐκδρομῆς του.

Ἡ νεάνις ἐπανέπεσεν ἡμιθανής· τόσον σκληρὰ ὑπῆρξεν ἡ διάψευσις τῆς ἐλπίδος της, ὥστε δὲν εἰμπόρεσε νὰ κρατήσῃ στεναγμὸν πόνου.

Ὁ Ἐρρῖκος ἀπώθησε τὸ ζῷον τὸ ὁποῖον ἐπήδα τριγύρω του μὲ ἠχηρὰ γαυγίσματα.

— Κάτω, Φάνορ. . . τί συμβαίνει; εἶπε τότε ἡ σοβαρὰ φωνὴ τοῦ Χαρδουήνου.

Φθάσας πλησίον αὐτῶν, ἐξέβαλε κραυγὴν ὅτε εἶδε τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν ἀδελφήν.

— Τί τρέχει; συνέβη κανὲν δυστύχημα; ἀνέκραξε μετὰ φρίκης.

—Ἓν δυστύχημα φοβερόν, ἀπεκρίθη ὁ Ἐρρῖκος μὲ φωνὴν τρέμουσαν. Ὁ Γεράρδος ἐξηφανίσθη καὶ φοβούμεθα ὅτι ἐχάθη εἰς ἕνα λαβύρινθον τοῦ πύργου.

— Ἐχάθη εἰς ἕνα λαβύρινθον! ἐπανέλαβεν ὠχριάσας ὁ Χαρδουῆνος.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΠΑΝΩ...

Ὁ Μάϊστερ Δεῖδριχ ἐστέκετο τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Ξενοδοχείου του, καὶ εἰς τὸ ὀλοστρόγγυλον ὡς φοῦσκα, τὸ κωμικὸν ὀλίγον πρωσπόν του, ἔφερε τὰ ἴχνη ζωηροτάτης δυσαρεσκείας.

— Πρέπει τελοσπάντων νὰ με πληρώσῃ! ἐμουρμούριζεν· ἄ, ἦλθε πειὰ ὁ κόμπος 'στὸ κτένι· ἂν δέν με πληρώσῃ, θά του 'πῶ παστρικὰ καὶ ξάστερα νὰ μου ἀδειάσῃ τὴ γωνιά. Ἀκοῦς ἐκεῖ τὸν κατεργάρη! Νὰ κάθεται ἐδῶ-μέσα τόσον καιρὸς νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ χάρισμα!. . . Ἔ, φθάνει, θά τον διώξω!

Ταῦτα λέγων, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου, ἔρημον πελατῶν τὴν ὥραν ἐκείνην.

— Τοῦ 'μίλησες; τὸν ἠρώτησεν ἡ σύζυγός του, ἡ Φράου Τρούδη.

—"Οχι· δὲν ἐγύρισεν ἀκόμα.

—Μ' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακουλουθήσῃ ἔτσι!

—Καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ· θὰ κανονίσω τὰ πράγματα ἀπόψε. Χωρὶς ἄλλο.

Βήματα ἀντήχησαν εἰς τὸν στενὸν διάδρομον, κατόπιν ἠκούσθησαν τρίζουσαι αἱ βαθμῖδες τῆς μικρᾶς ξυλίνης κλίμακος.

— Νά τος! εἶπεν ἡ Φράου Τρούδη πρὸς τὸν σύζυγόν της· πήγαινε, τρέχα γρήγορα.

Ὁ ξενοδόχος ἐξῆλθε, καὶ ἀναρριχηθεὶς τὴν κλίμακα μὲ ὅσην ταχυτητα τῷ ἐπέτρεπεν ἡ πολυσαρκία του, εὑρέθη εἰς τὸν διάδρομον τοῦ ἐκάνω πατώματος Ἀπέναντί του, στενὴ λωρὶς φωτὸς ἐπρόδιδε θύραν ἠμικλειστον. Ἐπλησίασε, τὴν ὤθησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς δωμάτιον λιτότατα ἐπιπλωμένον: μία κλίνη, ἓν τραπέζιον ξύλινον, δύο τρία καθίσματα ψάθινα καὶ εἷς ὀκρίβας ζωγραφικῆς, αὐτὰ ἦσαν τὰ κυριώτερα ἐπιπλα.

Ὁ κάτοικος τοῦ δωματίου, νεανίας ἀγένειος δεκαοκτὼ ἕως εἴκοσι χρόνων, ἐτραβοῦσε νὰ βγάλῃ τὸ ἐπανωφόρι του.

— Καλησπέρα, κὺρ ξενοδόχε, εἶπε φαιδρῶς.

— Καλησπέρα! ἀπήντησεν ὁ ἄλλος δυσθύμως.

— Καὶ εἰς τί ὀφείλω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σου;

— Τὸ ξεύρετε πολὺ καλὰ καὶ εἶνε ὁλωσδιόλου περιττὸ νὰ με κοροϊδεύετε. Ἐμπρός, πληρῶστέ μου τὸ λογαριασμό. Μοῦ χρωστᾶτε ἓξ μηνῶν οἰκοτροφία, νοῖκι, φαγί, πλυστικά, φωτισμό.

— Ὅλα σωστὰ καὶ ἅγια μά που δὲν ἔχω πεντάρα;

— Νὰ τα μας! ἐφώναξεν ἡ σύζυγος τοῦ ξενοδόχου, ἡ ὁποία εἶχεν ἀκολουθήσῃ τὸν ἄνδρα της. Σὰν δὲν ἔχῃ κανεὶς πεντάρα, μάτια μου, δὲν κάθεται σὲ ξενοδοχεῖο καὶ δὲν βάζει 'στὸ χέρι τιμίους ἀνθρώπους. . .

—Καὶ ποῦ ἠθέλατε νὰ πάγω νὰ κατοικήσω;

—Αὐτό μου εἶνε ἀδιάφορο! Στοῦ διαβόλου τὴ μάνα, ἄν σας ἀρέσῃ.

—Φθάνει, φθάνει! εἶπεν ὁ ξενοδόχος ἐπιβάλλων σιγὴν εἰς τὴν σύζυγόν του. Τὰ πολλὰ λόγια εἶνε φτώχεια. Ἰδοὺ τί τρέχει, κύριε Πέτρο· εἶνε ἓξ ἑβδομάδες τώρα ποῦ δέν μας ἐδώσατε ἀπέναντι οὔτε λεπτό· τὰ τρόφιμα εἶνε ἀκριβά . . . τὸ χρέος σας αὐξάνει... ἐμεῖς εἶμε θαπτωχο ἄνθρωποι, καὶ μὰ τὸ Θεό, ποῦ δὲν μποροῦμε νά σας κάμωμε πίστωσι περισσότερο. Τελος πάντων, καλὸ εἶνε νά μας δείξετε τὶ χρῶμα ἔχει ὁ παρᾶς σας.

— Αὐτὸ εἶνε μόνον; ἀνέκραξεν αἴφνης ὁ νεανίας μὲ ἠχηρόν, φαιδρότατον γέλωτα. Ὦ, σᾶς ὑπόσχομαι νά σας δείξω τὶ χρῶμα ἔχει ὁ παρᾶς μου, ὅποτε θέλετε!

— Μοῦ φαίνεται πῶς μας κοροϊδεύει ὁ κατεργάρης, εἶπεν ὁ Μάϊστερ Δεῖδριχ, στρεφόμενος ἐν ἀμηχανίᾳ πρὸς τὸ ἡμισύ του, ὡς διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν.

— Δέν σας κοροϊδεύω καθόλου, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀπὸ σήμερα, θά σας ἐξοφλήσω ὅλον το χρέος μου καὶ θά σας ἀδειάσω τὸ δωμάτιον...Νά, ἐπάνω 'ς αὐτὸ τὸ τραπέζι θὰ εὑρῆτε ὅ,τι χρειάζεται διὰ νὰ πληρωθῆτε καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Σᾶς το ὑπόσχομαι.

— Καλά, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας! ἐψιθύρισεν ὁ ξενοδόχος. Καὶ ἐπάνω 'ς αὐτὸ τὸ τραπέζι θἀφήσετε τὰ χρήματα;

— Θἀφήσω ὅ,τι χρειάζεται διὰ νὰ πληρωθῆτε μὲ τὸ παραπάνω, εἶπα.

—Πολὺ καλά.

— Ναί, ἀλλὰ ὑπὸ ἕνα ὅρον: Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀκτὼ αὐτῶν ἡμερῶν, κανεὶς καὶ μὲ καμμίαν πρόφασιν δὲν θὰ ἔμβῃ εἰς τὸ δωματιόν μου. Καλὴ νύκτα σας!

Ὁ ξενοδόχος καὶ ἡ σύζυγός του ἀπεσύρθησαν, ἀμήχανοι εἰς ἄκρον καὶ μὴ γνωρίζοντες τὶ νὰ σκεφθοῦν. Πῶς λοιπὸν ὁ νοικάρης των, ὁ ὁποῖος τώρα δὲν εἶχεν οὔτε πεντάρα, μετὰ μίαν ἑβδομάδα θἀπέκτα ποσὸν ἀρκετὸν διὰ να ἐξοφλήσῃ τὸν ἀρκετὰ ἐξογκωμένον λογαριασμόν του;

Τὰς ἀκολούθους ἡμέρας, ὁ νεανίας ἐξῆψεν ἀκόμη περισσοτερον τὴν περιέργειαν τοῦ ξενοδόχου. Κλεισμένος διαρκῶς εἰς τὸ δωμάτιόν του, δὲν ἐπέτρεπε τὴν εἴσοδον εἰς κανένα.

[Ἕπεται τὸ τέλος] ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 234.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ.— ΟΙ ΧΑΡΤΑΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ.

ΝΟΜΙΣΕΣ χθὲς ὅτι ἐτελειώσαμεν μὲ τὸν πλανήτην τοῦ ἀριθμοῦ 28, ὁ ὁποῖος ἔλειπε μεταξὺ τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Διός. Πόσον ὅμως ἠπατᾶσο· μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Δήμητρος ἤρχισεν ἡ ἀνακάλυψις τῶν τεμαχίων τοῦ πλανήτου ἐκείνου.

Αὐτὴ ἡ Δημήτηρ τοῦ Πιάτση εἶνε μικρά· 46 000 φορὰς μικροτέρα τῆς Γῆς. Τί λέγεις; ἠτό ποτε δυτατὸν νὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι μὲ αὐτὸ τὸ ἐξάμβλωμα, τὸν νάνον αὐτὸν πλανήτην;

Καὶ πράγματι, μετὰ 15 μῆνας, τὴν 23ην Μαρτίου 1802, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Ὄλβερς ἐν Βρέμῃ ἀνακάλυψε καὶ ἄλλον παρόμοιον, 2177 φορὰς αὐτὸν μικρότερον τῆς Γῆς. Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀναδόχου τῆς Δήμητρος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τῆς Παλλάδος. Ἡ Παλλὰς εἶνε ἡ βασίλισσα τῆς στρατιᾶς· διότι αὐτοὶ οἱ πλανῆται ἀποτελοῦν ὁλόκληρον στρατιάν· κανεὶς δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεκαλύφθη τόσον μέγας, ὅσον ἡ Παλλάς.

Τρίτη θεά, ἡ Ἥρα, ἀνακαλύφθη ὑπὸ ἄλλου τινὸς γερμανοῦ τὸ 1804, τοῦ Χάρτιγγ. Τετάρτη τὸ 1807, ἡ Ἑστία, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ὄλβερς διὰ τῆς διόπτρας του. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Γερμανία ἱκανοποιεῖτο ἀπέναντι τῆς Σικελίας, ἡ ὁποία τὴν εἶχεν ὑποσκελίσῃ.

Καὶ ἡ Ἑστία εἶνε ἐπίσης σεβαστοῦ μεγέθους· μόνον 18000 φορὰς μικροτέρα τῆς Γῆς. Ἐν συνόλῳ ἀνεκαλύφθησαν τέσσαρες πλανῆται ἀντὶ ἑνός, καὶ οἱ ἀστρονόμοι ἠδύναντο νὰ μένωσιν εὐχαριστημένοι, ἂν καὶ ἦσαν πολὺ μικροὶ οἱ πλανῆται αὐτοί.

Μὲ τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς πλανήτας ἔζων ἐπὶ 32 ἔτη, ὅτε ἐπὶ τέλους ὁ Χέγκε, γερμανὸς καὶ αὐτός, ἀνεκάλυψε τὸ 1845 τὸν πέμπτον πλανήτην τοῦ ἀριθμοῦ 28, τὴν Ἀστραίαν, ἔπειτα τὸν ἕκτον, τὴν Ἥβην, τὸ 1847. Τότε ἀνεμίχθη καὶ ἡ Ἀγγλία: ὁ Χίνδ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἴριδος καὶ τῆς Χλωρίδος, κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος 1847, ὁ δὲ Γράχαμ τῆς Μήτιδος, κατὰ τὸ 1848. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐξαντληθῇ τὸ ὀνοματολόγιον τοῦ Ὀλύμπου. Ὁ Χίνδ, ὁ ὁποῖος ἠρέσκετο εἰς τὴν ἁλιείαν τῶν πλανητῶν, ἀφοῦ μόνον αὐτὸς ἀνεκάλυψε δέκα, πρῶτος ἐτόλμησε ν' ἀναγράψῃ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ὄνομα ζώσης γυναικός, καὶ αὐτὴν τὴν φιλοφροσύνην ἔκαμε κατὰ τὸ 1850 εἰς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν. Ὁ Δεγάσπαρις, ἄλλος ἁλιεὺς πλανητῶν, ὁ ὁποῖος συνέλαβεν ἑπτὰ εἰς τὸ δίκτυόν του, ἠκολούθησεν ἄλλον δρόμον καὶ ἔδωκεν ὀνόματα πόλεων, καλέσας ἕνα Παρθενόπην, (τὸ ποιητικὸν ὄνομα τῆς Νεαπόλεως) καὶ ἄλλον Μασσαλίαν, πρὸς τιμὴν τῆς ἀποικίας τῶν Φωκαέων.

Ἀργότερον, εἰς τὴν ὀνοματολογίαν αὐτὴν τῶν πλανητῶν τὰ πάντα ἀνεμίχθησαν: μοῦσαι, νύμφαι, θεαὶ ἐν διαθεσιμότητι, ὅ,τι ἠδύναντο νὰ στρατολογήσωσι, Μελπομένη, Ἠγερία, Θέτις, Περσεφόνη. Ἀμφιτρίτη. Ἐπὶ τέλους ἤρχισαν νὰ δίδουν ὀνόματα οἱαδήποτε, κατὰ φαντασίαν, Βιργινία, Κλεοπάτρα, Ρωσσία, Μαξιμιλιάνα — ἀλλὰ πάντοτε ὀνόματα γυναικεῖα — καὶ αὐτὸ ἐξακολουθεῖ ἀκατάπαυστως. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ πότε θὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ βροχὴ τῶν πλανητῶν (1)

— Ὦ Νίτσα μου, ὅταν μεγαλώσω πόσον θέλω νὰ εὕρω καὶ ἐγὼ κανένα πλανήτην, διὰ νὰ τοῦ δώσω τὰ ὀνομά σου.

— Τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον σὺ μοῦ ἔδωκες. Πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ ἀφοῦ εἶνε τόσον εὔμορφον, ἀλλὰ σπεῦσε ὀλίγον· ὁ Λεβερριέρος ἐλογάριασεν ὅτι οἱ πλανῆται τοῦ ἀριθμοῦ 28, ὅπως τοὺς γνωρίζομεν, πρέπει νὰ εἶνε 150,000 ὅπως ὅλοι ὁμοῦ ἀποτελέσωσι τὸν μεγάλον πλανήτην, τοῦ ὁποίου εἶνε τὰ τεμάχια. Σκέψου δ' ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς, τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἰδικάς μας ἐπαρχίας, καὶ τὰς μικροτέρας. Ἄλλοι πάλιν εἶνε τόσον μικροί. ὥστε καλὸς πεζοπόρος θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὸν γύρόν των εἰς μίαν ἡμέραν. Σκέψου πλέον πόσον μεγάλοι εἶνε καὶ πόσοι φαίνονται.

— Πόσον παράδοξον μοῦ φαίνεται νὰ ὑπάρχουν πλανῆται, τῶν ὁποίων τὸν γύρον θὰ ἔκαμνα πεζῇ εἰς μίαν ἡμέραν. Ξεύρεις, Θείτσα, ὅτι ἀρχίζω νὰ τὰ χάνω; Μοῦ ἀνήγγειλες ἑκατοντάδας πλανητῶν, καὶ τώρα μοῦ λέγεις ὅτι εἶνε 150,000. Δὲν γνωρίζω πλέον ποῦ εὑρίσκομαι.

— Δὲν σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀκριβής. Ἀλλ' ἂν λογαριάσῃ κανεὶς ὅτι κατὰ πᾶν ἔτος ἀνακαλύπτονται περισσότεροι ἀπὸ τὸ προηγούμενον, θὰ συμπεράνῃ ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἀριθμοῦνται αὐτοὶ οἱ πλανῆται κατὰ χιλιάδας.

— Ἀλλὰ τότε θὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ πλανῆται ὡς τὰ ἀμάξια εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Δὲν γίνεται κάποτε νὰ κτυπήσῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον;

— Μὴ φοβῆσαι· ἐπειδὴ τρέχουν εἰς πολὺ πλατὺν δρόμον, ἔχει ὁ καθεὶς δοτὴ θέσιν χρειάζεται. Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς τροχιᾶς τῆς Οὐγγαρίας, τῆς πλησιεστέρας εἰς τὸν Ἄρην καὶ τῆς Θούλης τῆς πλησιεστέρας εἰς τὸν Δία, ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, εἶνε 346 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα· εἰς τόσον τόπον δύνανται χιλιάδες πλανητῶν νὰ κυκλοφορῶσι χωρὶς φόβον. Ἡ τύχη ἠθέλησεν ὅπως ἡ Δημήτηρ τοῦ Πιάτση εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον τοῦ μεγάλου τούτου δρόμου, ἐπάνω κάτω εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται ὁ πλανήτης ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Βόδου, καὶ δι' αὐτὸ ἐνόμισαν κατ' ἀρχὰς ὅτι ἀνεκάλυψαν αὐτὸν τὸν πλανήτην. Ἡ Δημήτηρ ἀπέχει ἀπὸ τὸν Ἥλιον 412 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα· ἐννοεῖς τώρα ἐπάνω κάτω πόσον ἀπέχουν οἱ ἄλλοι πλανῆται, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Θούλης.

— Ἀλλὰ διατί τόσοι πολλοὶ πλανῆται, καὶ μάλιστα τόσον μικροὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται ὁ πλανήτης 28 τοῦ δυστυχοῦς Τιτίου, ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα μέρη εὑρίσκεται εἷς μόνον ὀγκώδης πλανήτης;

— Εἶσαι πολὺ περίεργος. Δὲν εἶνε παράδοξον νὰ μ' ἐρωτήσῃς ἐπίσης διατί ὁ Κρόνος νὰ ἔχῃ ὀκτὼ σελήνας καὶ ἡ Γῆ μόνον μίαν, διατί νὰ ἔχουν σελήνας οἱ πλανῆται, οἱ ὁποῖοι πάλιν εἶνε αἱ σελῆναι τοῦ ἡλίου, οἱ δορυφόροι του, οἱ σωματοφύλακές του, ὅπως τοὺς ὠνόμασα μίαν ἡμέραν. Πρέπει νὰ συνειθίσῃς, ἀγαπητό μου, ὅταν μανθάνῃς κάτι, νὰ μένῃς εὐχαριστημένος ἐὰν μαθάνῃς πῶς εἶνε ἡ ἀλήθεια, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇς νὰ σοῦ εἴπουν καὶ διατὶ ἔχει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ πῶς ἔγεινε· νὰ εἶσαι ὅμως πάντοτε βέβαιος ὅτι ἐξάπαντος ὑπάρχει κάποιος λόγος διὰ κάθε τι καὶ ὅτι κανὲν πρᾶγμα. δὲν ἔγεινε κατὰ τύχην.

Ἀλλὰ γάλλες τις, ὀνομαζόμενος Λαπλάσιος — καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα πρέπει νὰ ἐνθυμῆσαι, — προσεπάθησενὰ ἐξηγήσῃ πῶς ἐσχηματίσθησαν οἱ πλανῆται καὶ αἱ σελῆναί των. Αὐτὴ δὲ ἡ ἐξήγησις ἐφάνη εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὰ πράγματα τοῦ οὐρανοῦ τόσον ὀρθή, ὥστε ὅλοι σχεδὸν τὴν παραδέχονται. Θὰ σοῦ τὴν εἴπω δὲ καὶ ἐγὼ ἀργότερα, ἐὰν σ' ἐνδιαφέρῃ.

— Καὶ βεβαιότατα μ' ἐνδιαφέρει. Ἤθελα ὅμως προηγουμένως νὰ μαθω, πῶς κατορθώνουν ὅσοι ἀνακαλύπτουν τόσους μικροὺς πλανήτας εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ ν' ἀναγνωρίζουν, ὅτι ὅλοι εἶνε τῆς αὐτῆς οἰκογενείας καὶ μὲ ποῖον τρόπον δύνανται νὰ διακρίνουν, εἰς αὐτὸ τὸ μέγα πλῆθος, τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον.

— Ἐνθυμεῖσαι τὸν χάρτην, τὸν ὁποῖον εἶχον εἰς τὸ Βερολῖνον, τὸν παριστῶντα ἐκείνην τὴν γωνίαν τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο ὁ Ποσειδῶν, ὁπότε ὁ Λεβερριέρος ἀνήγγειλε τὴν ὕπαρξίν του; Σοῦ εἶπα τότε δι' αὐτὸν ὀλίγας μόνον λέξεις, ἐπειδὴ δὲν εἴχαμεν καιρὸν τότε νὰ ἐξοδεύσωμεν περισσότερον· ἀλλὰ τώρα ἦλθεν ἡ ὥρα.

Πρέπει ὅμως νὰ σοῦ εἴπω κατὰ πρῶτον, ὅτι οἱ χάρται τοῦ οὐρανοῦ δὲν ὁμοιάζουν μὲ τοὺς χάρτας τοῦ ἄτλαντός σου, εἰς τοὺς ὁποίους εὑρίσκονται· ἐπὶ ἐπιπέδου ἐσχεδιασμένα μεγάλα ἢ μικρὰ μέρη τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας μας, ἀναλόγως τοῦ σχετικοῦ των μεγέθους. Τοὺς χάρτας τοῦ οὐρανοῦ δύναμαι μᾶλλον νὰ τοὺς συγκρίνω πρὸς τοπεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατὰ σειρὰν εὑρίσκονται πράγματα πολλάκις πολὺ ἀπομεμακρυσμένα καὶ τὰ ὁποῖα φαίνονται τόσον μικρότερα ὅσον μακρότερον πράγματι κεῖνται, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ πραγματικὸν μέγεθός των.

Φαντάσου, ὅτι παρατηρεῖς διὰ μέσου ὑάλου τοῦ παραθύρου ἐκτεταμένην πεδιάδα· τὸ μέρος τῆς πεδιάδος τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ τετραγώνου θὰ περιέχῃ καὶ γειτονικὰ καὶ μακρινὰ πράγματα, δένδρα, οἰκίας, λοφίσκους· ὅλα αὐτὰ θὰ φαίνωνται τόσον μικρότερα ὅσον μακρότερον εὑρίσκονται, θὰ διατηροῦσιν ὅμως τὴν ἰδίαν πάντοτε θέσιν, ἐπειδὴ κανὲν ἀπὸ αὐτὰ δὲν κινεῖται. Ἐὰν συμβῇ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ βάθος ἅμαξα, τόσον μακρὰν ὥστε μόλις νὰ εἶνε ὁρατή, πάλιν δὲν θὰ δυσκολευθῇς νὰ ἐννοήσῃς ὅτι τὸ μελανὸν ἐκεῖνο σημεῖον δὲν εἶνε μήτε δένδρον μήτε οἰκία· ἐπειδὴ θὰ τὸ βλέπῃς νὰ κινεῖται. Εὐκολώτατον δὲ θὰ σοῦ ἦτο ἂν εἶχες φωτογράφημα τῆς πεδιάδος νὰ σημειώσῃς εἰς αὐτὴν τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἡ ἅμαξα, ἀρκεῖ νὰ ἑνώσῃς διὰ γραμμῆς πάντα τὰ ἀκίνητα σημεῖα πρὸ τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι διέρχεται.

Τώρα ἔχεις ἰδέαν πῶς εἶναι οἱ χάρται τοῦ οὐρανοῦ καὶ πῶς χρησιμοποιοῦνται.

(Ἕπεται συνέχεια.)

[J. Macé] Δ. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

(1) Τὸ πρῶτον καὶ τὸ μοναδικὸν μέχρι τοῦδε ἀρσενικὸν ὄνομα ἐδόθη εἰς τὸν 433 πλανήτην, ὅστις ἀνεκαλύφθη τὴν 13ην Αὐγουστου 1898 καὶ ὠνομάσθη Ἔρως. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Γραφείου τῶν Μηκῶν τοῦ ἔτους 1900 κλείει τὸν κατάλογον εἰς τὸν ἀριθμὸν 445· ἀλλ' ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς τελευταίους δὲν ἐβαπτίσθησαν ἀκόμη. 15 ἄλλοι περιμένουσιν ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, νὰ γίνῃ ἡ ληξιαρχικὴ αὐτῶν πρᾶξις.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

Φιλίες δὲν προκόπτουνε
Ἂν δὲν καλλιεργοῦνται,
Καὶ μάτια ποῦ δὲν βλέπονται
Γρήγορα λησμονοῦνται.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Σ'.

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΑΜΕΛΗΣ

Λοιπόν, καθὼς σᾶς εἶπα, οἱ γονεῖς τοῦ Φασουλάκη ἀπεφάσισαν νὰ τον στείλουν εἰς τὸ Σχολεῖον, μαζὶ μὲ τὰδέλφιά του.

Στὴν ἀρχὴ δὲν τοῦ ἐκακοφάνη. Μάλιστα ἀπὸ βραδὺς ἦταν χαρούμενος καὶ ἐτραγωδοῦσε: «Φεγγαράκι μου λαμπρὸ— φέγγε μου νὰ περπατῶ— νὰ πηγαίνω 'στὸ Σχολειὸ—καὶ τὰ λοιπά.»

Τὸ πρωῒ ὅμως... ἄ, τὸ πρωῒ τοῦ ἐκακοφάνη πολύ. Ἐκατέβασε τὰ μοῦτρά του, κι' ὅσο ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τοῦ Σχολείου, τόσο περισσότερο τὰ ἐκατέβαζε καὶ ἐμουρμούριζε: —Δὲν πάω!...δὲν πάω!..δὲ θέλω νὰ πάω!...

Οἱ ἄλλοι Φασουλάκιδες, σὰν καλὰ παιδιά, πηγαίνουν εἰς τὸ Σχολεῖον μὲ ὅλην τους τὴν εὐχαρίστησι, καὶ κάθε πρωῒ τρέχουν μὲ τὰ τέσσαρα. Ἡ

χῆνες τοὺς βλέπουν καθὼς περνοῦν καὶ θέλουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν, ἀλλὰ ξεύρουν πῶς τὸ σχολεῖον δὲν εἶνε γιὰ τὰ μοῦτρά τους.

Ὁ Φασουλάκης ὅμως δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκινήσῃ.

—Ἔλα λοιπὸν πᾶμε! τοῦ λέγουν τὰ ἀδέλφιά του.

— Δὲν πάω! φωνάζει ἐκεῖνος, δὲν πάω! δὲν θέλω νὰ πάω!

Οἱ Φασουλάκιδες χάνουν πειὰ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὸν πιάνουν ἀπὸ τὰ χέρια, διὰ νὰ τον τραβήξουν.

Πώ, πώ, καὶ νὰ ἐβλέπατε τότε τὸν Φασουλάκην! Ἄρχισε νὰ φωνάζῃ, νὰ τσιρίζῃ, νὰ κτυπᾷ τὰ πόδιά του, νὰ τραβᾷ τὰ χέρια του, νὰ σκουντᾷ μὲ τὴν ράχιν του, νὰ κουτουλᾷ μὲ τὸ κεφάλι του, νὰ κάμνῃ μεγάλο κακὸ νὰ τὸν ἀφήσουν.—Ἀφῆστέ με! δὲν πάω! ἀφῆστε μέεεεεε!

Ἀλλὰ οἱ Φασουλάκιδες δὲν τοῦ κάμνουν αὐτὴν τὴν χάριν, καὶ τὸν τραβοῦν καὶ τὸν σκουντοῦν καὶ τοῦ φωνάζουν:

—Ἔλα ἐμπρός, ἀμελέστατε! Σχολειό σου!

Καὶ ὁ Φασουλάκης, θέλωντας μὴ θέλωντας, ξεκινᾷ καὶ τοὺς ἀκολουθεῖ. Εἰς ὅλο τὸν δρόμο γίνεται καταγέλαστος, καὶ οἱ διαβάται σταυροκοποῦνται καὶ λέγουν:—Μὰ ποῦ τὸ πηγαίνουν αὐτὸ τὸ παιδὶ καὶ κάμνει ἔτσι; Στὸ σχολειὸ ἢ 'στὸ μακελλειό; Ἔλα Χριστὲ καὶ Παναγιά!

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Αἰώνιε, Θεέ μου,
Σ' ὑμνῶ καὶ Σὲ δοξάζω !
Σύ μ' ἔδωκες δυνάμεις
διά νὰ ἐργοτῶ,
Σὺ γέλια, Σὺ παιγνίδια
γιά νὰ διασκεδάζω·
Τὰ βλέφαρα πρὶν κλείσω,
Θεέ μου, εὐχαριστῶ.

Δι' ὅλα τάγαθά Σου
εὐχαριστῶ, Πατέρα :
Τὸν Ἥλιο, τὰ πουλάκια,
τὰ ἄνθη τάπαλά·
Εἰς Σὲ χρωστῶ, Θεέ μου.
τὴν χαροπὴν Ἡμέρα
Μὲ ὅλα της τὰ δῶρα,
τὰ τόσα Σου καλά.

Μὰ σὰν ἐσβύσθη ἡ ἡμέρα,
τὸ πᾶν σὰν ἡσυχάζη,
Διὰ τὴν Νύκτα πάλι,
Θεέ μου, Σ' εὐλογῶ !
Στὰ σκότη ὁ ὀφθαλμός Σου
πάντ' ἀγρυπνος κυττάζει
Κ' ἔτσι ἀφοβο, σὰν ὅλα,
θὰ κοιμηθῶ κ' ἐγώ.

Ἀμέτρητα Σύ μ' ἔχεις
χαρίσματα χαρίση,
Σύ μ' ἔδωκες πατέρα,
μητέρα, ἀδέλφια, Σύ
Ὡραῖον εἶνε ὅ,τι
τὸ χέρι σου δωρήση,
Μὰ αὐτὸς ποῦ Σὲ λατρεύει
χαρὰ ἔχει περισσή·

Στὸ βλέμμα τῶν λαμπρῶν μου
γονέων διακρίνω
Τὰ μειδιάματά Σου·
καὶ ὅταν οἱ καλοὶ
Γονεῖς μου μ' ἀγκαλιάζουν,
Σ' εἶσαι τὸ χέρι ἐκεῖνο
Ποῦ ἀνάλαφρα χαϊδεύει
σὲ ἀγκάλην ἀπαλῆ.

Συγχώρησέ μου τέλος
τὰ σφάλματα, διότι
Σὺ Παντογνώστης εἶσαι
κ' ἐν βλέμμα Σου ἀρκεῖ
Εὐθὺς νὰ νανακαλύψῃς
ὅ,τι Σου κρύψωμ' ὅ,τι,
Σὺ ξεύρεις τὰς κηλῖδας
τῶν ἄστρων σου ἐκεῖ.

Λευκὸν τὸ κρίνον εἶνε—
λευκότερο ἀπὸ μένα—
Πλὴν καὶ αὐτὸ ἐμπρὸς Σου
λουλοῦδ' εἶνε ἀχνό·
Συγχώρησέ μου ὅ,τι
κακὸ ἔχω καμωμένα
Καὶ κάμε με νὰ γίνω
σὰν ἀγγελοῦδι ἀγνό !

[Ratisbonne]

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Ο "ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ,,

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Πᾶσαι αἱ εἰσφοραί, εἴτε ἀτομικαὶ εἴτε ἐξ ὁμάδων προερχόμεναι, ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων,» ὁδὸς Αἰόλου 117, εἰς 'Αθήνας. Μόνον αἱ οὕτω ἀποστελλόμεναι εἰσφοραὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» Ἐράνου.

Ἀπόδειξις ὅτι πᾶσα εἰσφορά, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τρίτου προσώπου γενομένη, ἐλήφθη καὶ κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐράνου, εἶνε ἡ δημοσίευσις αὐτῆς ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ καὶ μόνῳ.

Ὅσεις δ' εἰσηνέχθησαν λόγον θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ δημοσιευθῇ εἰς τὸν Κατάλογον τῶν εἰσφορῶν τόνομά του, παρακαλεῖται νὰ ὑποδεικνύῃ ἢ ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφεται ἡ εἰσφορά, διὰ νὰ βεβαιώνεται ὁ ἀποστείλας αὐτὴν ὅτι κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐρανου.

Δελτίον 2ον

Χαράλ. Σ. Μυρόθεος	Δραχ.	3,90
Μαρία Π. Καντόρου, Ἀθῆναι	»	2,—
«Μοῦσα τοῦ Χορεῦ» »	»	1,—
Ἀριάδνη Μ. Κούππα, Κεφαλληνία	»	4,—
Δημήτριος Γ. Σημίτης, Πειραιεύς	»	4,—
Τάκης Συνετός, Ἀθῆναι	»	4,—
Θεοδόσιος Ι. Περβαιτᾶς, Πειραιεὺς	»	1,—
Γεώργιος Δ. Κωστῆς, Χαλκὶς	»	2,—
Κωνστ. Ι. Καμπούρογλος, Ἀθῆναι	»	1,—
Εὐφροσύνη Ι. Καμπουρόγλου »	»	1,—
Νικόλαος Καίρης »	»	1,50
Ἄννα Ι. Λαμπίρη, Πειραιεὺς	»	1,—
«Ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας».	»	2,—
Μαρία Χρ. Σακελλαροπούλου Πάτραι,	»	2,—
Λευκὴ Χρ. Σακελλαροπούλου »	»	1,—
Τοτὸς καὶ Βαβάκης Κουτρουμπᾶ »	»	2,—
Εὐφροσύνη Θ. Μαλικοπούλου. Ἀθῆναι	»	2,—
Μαρίκα Ἀθ. Κρίκου, Χαλκὶς	»	2,—
Ἠλέκτρα Π. Ἀναγνωστοπούλου, Ἀθῆναι	»	5,—
Βιργινία Βεάκη, Ἀθῆναι	»	5,—
Ν. Σ. Καράβας.	»	4,50
«Ζωηρὰ Φλόξ».	»	11,80
Ἀριστοτ. Θ. Ἀραβανῆς, Λευκὰς	»	1,—
Γεώργ. Νιφορόπουλος, Χαλκὶς	»	1,50
Τῇ φροντίδι τοῦ «Ἀρνάκι τοῦ Γαλατερῆ» καὶ Ἰωάννου Στεφάνου, ἐσυνάχθη ἐκ μαθητῶν ἀνωνύμου Σχολῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ τὸ ποσόν.	Δραχ.	33,05
Μενῶτος Γ. Νέγκας, Ζάκυνθος »	»	1,—
Διονυσία Γ. Μπαγδατοπούλου »	»	3,—
Χρ. Ι. Δουκάκης, Ἀθῆναι	»	2,—
Ἑλένη Δ. Δουκάκη, Ἀθῆναι	»	2,—
Δημήτριος Γ. Ἀγγελόπουλος	»	3,35
«Μάγισσα Κίρκη».	»	11,25
Ἀλκιβιάδης Ι. Πούμπουρας.	»	5,—
Αἰκατερ. Μ. Ζαφειροπούλου, Ἰσμαηλία»	»	12,—
«Κῦμα τῆς Προποντίδος».	»	25,—
Κωνσταντ. Ι. Βελόκας.	»	2,—
Κορίννα Καραμαδούκη, Ναύπλιον	»	1,—
Στέφανος Δ. Κεφαλόπουλος.	»	6,—
Φλωρεντία Φραγκάκη.	»	2,—
«Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς».	»	2,—
«Μυστηριώδης Φύσις».	»	8,—
Γεράσιμος Σ. Πεταλᾶς, Ἀργοστόλιον	»	2,—
Χαρίκλεια Κουβελᾶ, Τρίκκαλα	»	2,—
Πίπης Παπαδόπουλος Καλάμαι	»	2,—
«Καρδιά».	»	6,—
Κωνστ. Δ. Τσολακίδης, Φιλιππούπολις	»	1,—
Θεοδώρα Δ. Τασούλη, Ἀθῆναι	»	5,—
Λουκία Κυδωνάκη, »	»	1,—
Φιλοκλῆς Κόκκινος, Πειραιεὺς	»	1,—
Εἰς μεταφορὰν	Δρ.	204,85
Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.	204,85
Αἰμυλία, Ι. Χαρμαντᾶ, Λεωνίδιον	»	2,—
Εὐαγγελία Καλύδη, »	»	1,—
«Φιλελεύθερος».	»	7,50
«Ἀνώνυμος ἐξ Ἀμισοῦ».	»	7,50
«Ἀπόλλων Μουσηγέτης».	»	1,—
«Ἀρχιστράτηγος Ρόβερτς».	»	1,—
Σταυριανὸς Γ. Σταυριανίδης.	»	4,05
Ἀχιλλεὺς Δ. Ταξίδης.	»	4,05
Γεώργιος Δ. Σαβουλίδης.	»	3,—
Ἰωάν. Χ. Κοροξενίδης.	»	1,50
Κωνστ. Σ. Βιδόπουλος, Σουλινᾶς	»	2,60
Ἀδελφαὶ καὶ Ἀδελφοὶ Ἀλεξ. Δημητρίου, Ράμλιον	»	20,—
Γεώργιος καὶ Μαρίκα Ἀλ. Συργουνέλλη. Ῥάμλιον	»	3,—
Γεώργιος Δερμιζάκης.	»	5,—
Αἰκατερίνη Ἐπ. Πεταλᾶ, Κέρκυρα	»	3,—
«Μικρὸς Αὐλητής».	»	2,—
«Ἀνθόπωλις τῆς Βερώνης»	»	1,—
«Ψάλτης τῶν Δασῶν»	»	3,—

Τῇ φροντίδι τῆς «Αἰχμαλώτου Χελιδόνος» προσέφεραν οἱ ἑξῆς ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς Διαλεισμᾶ : Ι Φωστούλιος, δρ. 1.—Ἀθ. Χαλιάσος, δρ. 1.—Ν. Παππᾶς, δρ. 1—Π. Γεωργιάδης, δ. 1.—Ι. Κομματσέλης, δρ. 1.—Ἀλ. Βαξοβάνος, δρ. 1.—Ι. Ἰωαννίδης, δρ. 1.—Μ. Α. Οἰκονόμου, δρ. 1.—Βασίλειος Μεταξᾶς, δρ. 1. — Χ. Ματθιόπουλος, δρ. 2.— ἐν ὅλῳ. Δρ. 11,—

Κλέαρχος Σ. Μαυρογένης, Ἀθῆναι	»	1,—
Ἀσπασία Ν. Ἰγγλέση, »	»	3,—
Ἰφιγένεια Ι. Κεσόγλου, Βατοῦμ	»	4,25
«Σεμνὴ Κόρη».	»	1,40
Ἑλληνικὸς Σύλλογος «Ἡ Νεότης, Ἀλεξάνδρεια»	»	16,50
Νικόλαος Σκαλκῶτος, Ἀλεξάνδρεια (διὰ τοῦ Συλλόγου «ἡ Νεότης»)	»	8,25
Ἀνώνυμος Κερκυραία».	»	2,—
Ἐν ὅλῳ.	Δραχ.	324,45

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν κατὰ τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ Πράγτημα τοῦ 20οῦ φύλλου τῆς «Διαπλάσεως» ἐ. ἔ. Πρῶτον Δελτίον . . . . . Δρ. 2247,10

Ἐν συνόλῳ μέχρι 10 Ἰουλίου Δρ. 2571,55

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Παρὰ θῖνα ἄλὸς Φαλήρου πολυφλοίσβοιο :

ΓΙΑΓΚΟΣ. — Ἔλα, δὲν πᾶμε νὰ κάνωμε καὶ λουτρό ;

ΝΙΚΟΣ :— Καὶ νάφήσωμε τὸν Τοτό ;

ΓΙΑΓΚΟΣ : — Γιατί ;

ΤΟΤΟΣ : — Ἐγὼ δὲν μπαίνω ποτὲ 'στὴ θάλασσα... φοβᾶμαι τὰ κύματα...

ΓΙΑΓΚΟΣ : — Ἄ, εὔκολη ἡ θεραπεία : Νὰ παραγγείλῃς ἕνα κοστοῦμι ἀπὸ μουσαμᾶ ἀδιάβροχον !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἀθηναίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ! Δὲν ἀνοίγω αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπιστολήν, χωρὶς νὰ μου ἀναγγέλλῃ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ προβιβασμὸν μὲ ἄριστα ἢ μὲ λίαν καλῶς. Οἱ φίλοι μου τὸ ἔδειξαν καὶ φέτος, καὶ μ' ἐτίμησαν, καὶ μ' ἔκαμαν νὰ χαρῶ μεγάλην μητρικὴν χαράν. Τοὺς εὐχαριστῶ καὶ τοὺς συγχαίρω ὅλους μαζί· εἶνε τόσοι πολλοί, ὥστε μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ τους συγχαρῶ καὶ ὀνομαστὶ διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας.

Καὶ τώρα, θέλετε νὰ μάθετε ποία εἶνε ἡ μεγαλητέρα εὐτυχία τοῦ κόσμου ; Ἰδού : «Νὰ εἶσαι εἰς τὴν ἐξοχὴν μετὰ λαμπρὰς ἐξετάσεις, νὰ ἔχῃς γύρω σου βουνὰ καταπράσινα, οὐρανὸν κυανοῦν, θάλασσαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ὡς περιστεραὶ νὰ πλέουν ἡ βαρκοῦλες μὲ τᾶσπρα των πανά, νὰ εἶσαι ἐξαπλωμένος ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων, ὑγιής, ἥσυχος, ἀμέριμνος, καὶ νὰ γνώσκῃς τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως, ὅταν μάλιστα ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐπιστολήν σου.» Αὐτὰ μοῦ γράφει τὸ *Φάσμα τῆς Νυκτός*. [ΕΕ]

«Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν φίλων σου ὁσημέραι αὐξάνει, — μοῦ γράφει τὸ *Ἀταβύριον Ρόδον* [ΕΕ]- αἱ εἰσφοραί σοὶ πέμπονται βροχηδὸν καὶ αἱ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ὑπὲρ τῆς Ἰδέας μας δημοσιεύσεις ἐξακολουθοῦν. Ἔλπιζω. Ἄπαξ ἀναλαβόντες ἓν τοιοῦτον σχέδιον, θά το πραγματοποιήσωμεν. Μή μας θεωρεῖτε μικρούς, ὄχι ! Οἱ μικροὶ ἐνίοτε κατορθόνουν ἀνώτερα ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Καὶ αὐτὸ τὸ *ἐνίοτε* παρουσιάζεται εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν.» —Τὸ ποιηματάκι εὔμορφον· καὶ ὁ Ἀνανίας ἐγέλασε πολὺ δι' αὐτὰ ποῦ του γράφεις.

Μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα, *Φασουλάκη*, ὅσα ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη μοῦ γράφεις περὶ τοῦ Ἑλληνόπαιδος. Εἶδα καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς σου ἀπὸ τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔτρεφες πρὸς τὸν δυστυχῆ σκύλον σου· σοῦ εὔχομαι ὅμως ἄλλο κακὸ νὰ μὴν πάθῃς. Φίλησέ μου τὸ *Τόμ-Τίτ*, εἰς τὸ ὁποῖον εὔχομαι καλὴν διασκέδασιν. Ἡ μητέρα ἔγινε καλά ;

Λαμπρά. *Ἀρτανιάρ* ! Ἐπῆρες τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς τάξεώς σου, ἀδιάφορον ἂν δὲν ἦτο ἄριστα, ἀλλὰ μόνον λίαν καλῶς. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη, διότι ἀνομολογεῖς ὅτι αἱ προτροπαί μου σ' ἔκαμαν νὰ φιλοτιμηθῇς ἀκόμη περισσότερον. Βλέπω ὅτι ὅλα ὅσα δημοσιεύω τὰ παρακολουθεῖς μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ ἓν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν προσπαθεῖς νὰ ἐξαγάγῃς τὸ ἠθικὸν συμπέρασμα καὶ νὰ ὠφεληθῇς ἐξ αὐτοῦ. Εἶσαι πρότυπον συνδρομητοῦ μου.

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἀναγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ ἐν Πάτραις φιλτάτου συνδρομητοῦ μου **Ἰωάννου Παπαλεξανδροπούλου**, τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸν κύκλον μας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Ἐλπίνωρ*. Συλλυποῦμαι ἀπὸ καρδίας τὸν τεθλιμμένον ἀδελφόν του καὶ ἅπασαν τὴν ἀτυχῆ οἰκογένειαν.

Ἐλαία τῆς Ἰθάκης (Δ. Κ.) χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν καὶ σου ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμον. Ἔστειλα ὅ,τι μοῦ ἐζήτησες καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μου γράψῃς συχνά. Αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.

Εὖγε, *Ψάλτα τῶν Δασῶν*, δι' ὅσα ἐνθουσιώδη γράφεις περὶ τοῦ Ἑλληνόπαιδος, καὶ προπάντων διὰ τὴν ὑπέσχεσίν σου ὅτι δὲν θὰ παρέρχεται ἐπιστολή σου, χωρὶς νὰ ἐσωκλείῃς τουλάχιστον μίαν δραχμὴν ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὸ παράδειγμά σου εἶνε ἀξιομίμητον. καὶ εὔχομαι νὰ το μιμηθοῦν ὅλοι, ἕκαστος κατὰ δύναμιν.

Φαίνεται ὅτι αἱ γνῶμαι ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ *Καρχαρία τοῦ Φαλήρου* ἐδιχάσθησαν. Οἱ μὲν εὑρίσκουν σωστὸν καὶ δίκαιον νὰ πληρώνωνται αἱ Πληροφορίαι, (μάλιστα τὸ *Κῦμα τῆς Σαλαμῖνος* μοῦ ἔστειλε καὶ 50 λεπτὰ διὰ μίαν Πληροφορίαν, ἐπιδοκιμάζον ἐμπράκτως τὴν πρότασιν,) ἄλλοι πάλιν τὸ εὑρίσκουν ἄδικον καὶ ἀνωφελές. «Τί θέλει τώρα νὰ βγάλῃ 'στὴ μέση τέτοιες φασαρίες; ἀνακράζει ἡ *Νεροχελώνη*· πιθανὸν ἡ ἰδέα του νὰ εἶνε καλή, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τὴν ἐγκρίνω.» Διατί ; Δὲν λέγει τίποτε διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γνώμην της. Ἀλλ' ὁ *Ρωμαῖος Κικέρων* λέγει πολλά. Τὸ χυριώτερόν του ἐπιχείρημα εἶνε ὅτι ἡ στήλη τῶν ἀσπασμῶν καὶ πληροφοριῶν εἶνε μία ἀπὸ τὰς τερπνοτέρας καὶ μᾶλλον ἀναγινωσκομένας ὑφ' ὅλων· ἄρα, λέγει, δὲν πρέπει νὰ ζητοῦμεν πῶς νὰ περιορίσωμεν αὐτὴν τὴν στήλην, ἀλλὰ μᾶλλον πῶς νὰ τὴν ἐυρύνωμεν. Ἡ ἐπιβολὴ πληρωμῆς θὰ ἐπροκαλοῦσεν ἴσως ἐλάττωσιν πληροφοριῶν ναί, ἀλλ' ἂν ἐπλήρωναν ὅλοι καὶ ἔστελλαν πληροφορίας ; δὲν θὰ ἦμην τότε ὑποχρεωμένη νὰ τας δημοσιεύσω ὅλας, καὶ ἂν δὲν τας ἐδημοσίευα, δὲν θὰ εἶχα τὰ αὐτὰ παράπονα ποῦ θὰ ἔχω καὶ τώρα; Ὥστε, οὔτε ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομίας χώρου οὔτε ὑπὸ ἔποψιν ἄρσεως τῶν παραπόνων ὁ *Ρωμαῖος Κικέρων* εὑρίσκει τὴν πρότασιν καλήν. Τώρα ἐνῶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω, πραγματικῶς ὅπως λέγει ὁ *Ρωμαῖος Κικέρων*, ἡ στήλη τῶν ἀσπασμῶν καὶ πληροφοριῶν εἶνε τόσον πολὺ τερπνὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα; ἂν εἶνε ἔτσι, τότε ἔχει μέγα δίκαιον καὶ πρέπει νὰ κάμωμεν κάθε οἰκονομίαν διὰ νὰ μὴ παραλείπεται ποτέ. Περιμένω τὰς ἀπαντήσεις σας.

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: Ἡ *Χαμένη Εὐτυχία* ζητεῖ τάχιστα τοῦ *Μικροῦ Γυμνασιόπαιδος* —τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* πληροφορεῖ τὸν Ἀσπροποταμίτην τὸν ὁποῖον εὐχαριστεῖ διὰ τὰς φιλοφρονήσεις του, ὅτι μόνον δι' ἀνταλλαγὴς Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ τῷ φανερώσῃ τόνομά του, ἐπίσης καὶ εἰς τὸν *Ἥρωα Θησέα*, ζητεῖ δὲ τάχιστα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Ζωηρᾶς Φλογός* —ἡ *Ἐρυθρὰ Καμέλια* ἀσπάζεται τὴν *Ἀντσιαν Κουδέλου* — τὸ *Φάσμα τῆς Νυκτὸς* δὲν λέγει τάχιστα τοῦ εἰς τὸν *Ἐθνικὸν Ὕμνον* παρὰ μόνον δι' ἀνταλλαγὴς Μ. Μυστικῶν· —τὸ *Ἀταβύριον Ρόδον* ἀσπάζεται τὸν *Εἰκοστὸν Δεῦρα* καὶ χαίρει ποῦ θὰ τὸν ἔχῃ συμπολίτην. —ὁ *Κουκουζῆκος* συγχαίρει τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* διὰ τὸ ποίημά του εἰς τὴν "Ανοιξιν· —ἡ *Μοῦσα τοῦ Χορεῦ* ἀσπάζεται τὰς ἀδελφὰς *Μαντζάκου* — ἡ *Δημοτὶς Βῶλουεὺ* χαριστεῖ τὸν *Ἐθθυμον Ναύτην* διὰ τὸ τετράδιόν του καὶ τὸν συγχαίρει διὰ τὸ ὡραῖον γράψιμόν του· ἀλλὰ εἰς τὸ αὐτόγραφον, διατί νὰ γράψῃ ὅτι «αἱ γυναῖκες ἔχουν πολλὰ μαλλιὰ καὶ λίγα μυαλά;» δὲν ἐσυλλογίσθη λέγει τὴν Διάπλασιν ; —ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἀνταλλάσσει καὶ τὰ ἀρχικά σου μὲ τὸν *Νεαρὸν Ζωγράφον* — ἡ *Πειραϊκὴ Αὔρα* ζητεῖ τάχιστα τῆς *Μικρᾶς Κομήσσης* — ἡ *Νεροχελώνη* ἀσπάζεται τὴν *Κατσαρίδαν* καὶ τῆς εὔχεται καλὴν διασκέδασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· — τὸ *Ἀνήψυχον Πνεῦμα* ἀσπάζεται τὸν *Αἰθέρα* καὶ τὸν *Ἰωάννην Μαυρικὸν* —ἡ *Πικραμένη Καρδούλα* θὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά της εἰς τὴν *Πενθοῦσαν Καρδίαν*, ἐὰν θέλῃ, μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν : — ὁ *Ἰσημερινὸς* τοῦ *Κόσμου* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν*, *Ἀμυδρὰν Λάμψιν* καὶ *Κόδρον* — ἡ *Μικρὰ Ἰατρισσα* μὲ τὸν *Βασιλέα* τοῦ *Κατέργου*, *Φάσμα τῆς Νυκτὸς* καὶ *Βοσκοπούλαν τῆς Δίρφης* — ὁ *Ἥλιος τῆς Δύνης* μὲ τὸ *Ζοφερὸν Νέφος*, *Ἀγριοβιολέταν* καὶ *Τόμ Τίτ* — τὸ *Ζὶκ Ζὰκ* μὲ τὸν *Θεαγένην* καὶ *Τάνταλον* — ὁ *Σοφὸς Πιττακὸς* μὲ τὴν *Ζωηρὰν Φλόγα*, *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Καλὸς Ὥρισες* — ὁ *Δαφνόστεφης Ναύαρχος* μὲ τὸν *Κόδρον* καὶ *Ἰωάννην Μαρκέτη* — ἡ *Πειραϊκὴ Αὔρα* μὲ τὴν *Ἐλαφρὰν Ἀκαίαν*, *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* — ὁ *Ἀραὶ* μὲ τὸ *Νευρόσπασταν* — ὁ *Ἀπότομος Βράχος* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ἐλένην Καραπαύλου* — ἡ *Ἀηδὼν τῆς Ἀνοίξεως* μὲ τὴν *Μοῦσαν τοῦ Χορεῦ* καὶ *Βοσκοπούλαν τῶν Ἀγράφων* — ἡ *Βασίλισσα τῆς Ἐρήμου* μὲ τὸν *Εὐβοϊκὸν Ὁρίζοντα* καὶ *Ταρταρῖνον τῆς Ταρασκώνης* — τὸ *Μαῦρον Πτηνὸν* μὲ τὴν *Διοπτροφοροῦσαν*, *Μῆλον τῆς Ζαγορᾶς* καὶ *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου* — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* μὲ τὸν *Μικρὸν Πανοῦργον*, *Φίγ-Μοῦ-Λῆ* καὶ *Διοπτροφοροῦσαν* — ἡ *Αὐτοδίδακτος Καλλιτέχνις* μὲ τὴν *Μενεξεδέναν*, *Ζωηρὰν Φλόγα* καὶ *Ἑλληνομαθῆ Ἀμερικανόπαιδα* — ὁ *Κεραμιδόγατος* μὲ τὴν *Δάφνην*, *Λύραν τοῦ Ἀρίωνος* καὶ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* —ἡ *Ἔνδοξος Ψαριανὴ* μὲ τὴν *Κωμῳδίαν τῆς Ζωῆς*, *Νεαρὸν Μουσικὸν* καὶ *Ἀσπροποταμίτην* — τὸ *Ζοφερὸν Νέφος* μὲ τὴν *Ἀγριοβιολέτταν*, *Πειρασμένον Καρχαρίαν* καὶ *Στεναγμὸν τοῦ Ἀνέμου* — ὁ *Καρχαρίας τοῦ Φαλήρου* μὲ τὸν *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα*, *Πόλκαν Μαζουρκαν* καὶ *Ροδοφωτισμένην Δύσιν* — ὁ *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλὸς* μὲ τὸ *Μεσολογγιτάκι*, *Κεραμιδόγατον* καὶ *Ἀσπροποταμίτην* — ἡ *Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα* μὲ τὴν *Πάλλουσαν Καρδίαν*, *Ἑλληνικὸν Αἴσθημα* καὶ *Περίλυπον Κερκυραῖον* — τὸ *Χρυσάνθεμον* μὲ τὴν *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα*, *Ἑλληνοπούλαν* καὶ *Πετσικόκον* — ἡ *Τσιγγαρέλα* μὲ τὴν *Χρυσίζουσαν Κεφαλήν*, *Ναυτοπούλαν* καὶ *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* — ἡ *Τσούχτρα* μὲ τὴν *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα*, *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν* καὶ *Ταρταρῖνον τῆς Ταρασκώνης* — ὁ *Πειρασμένος Καρχαρίας* μὲ τὸν *Φλοῖσβον τοῦ Εὐξείνου*, *Ἰόνιον Νῆσον* καὶ *Μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ* — ἡ *Λιονοσκεπὴς Δίρφη* μὲ τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς*, *Μενεξεδέναν* καὶ *Ζεβάν* — ἡ *Κίχλη* μὲ τὴν *Μαρίαν Μ. Θεοτόκη*, *Ἐλένην Καραπαύλου* καὶ *Μαρίαν Ν. Λεβίδου* — ἡ *Εὐφροσύνη Δίμ*. *Προσαλέντη* μὲ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* — ἡ *Ποιμενὶς τῆς Δίρφης* μὲ τὸν *Τριανταφυλλένιον Κάμπον*, *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα* καὶ *Χλόην τοῦ Κηφισοῦ* — ὁ *Μικρὸς Πανοῦργος* μὲ τὸ *Ἰοστεφὲς Ἄστυ*, *Ἥμερον Περιστεραν* καὶ *Κιθάραν τοῦ Τατοΐου* — ὁ *Μικρὸς Γυμνασιόπαις* μὲ τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς*, *Ζωηρὰν Φλόγα* καὶ *Τσούχτραν* — ἡ *Ἑλένη Ι. Γκὰτ* μὲ τὸν *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* — ἡ *Ἔκλειψις Ἡλίου* μὲ τὴν *Μικρὰν Ἀρσακειάδα* — τὸ *Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσακείου* μὲ τὴν *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα* καὶ *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ* — ἡ *Περίλυπος Ὀρφανὴ* μὲ τὴν *Καρδίαν Μουσικῆς* καὶ *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα* — τὸ *Ἁρμενόπουλο* μὲ τὸν *Ρωμαῖον Κικέρωνα*. *Ἀστέρα τῆς Τραπεζοῦντος* καὶ *Ταχύπτερον Χελιδόνα* — ἡ *Μοῦσα Θάλεια* μὲ τὸν *Πλοίαρχον Γκύ*, *Χρῖστον Δουκάκην* καὶ *Νεαρὸν Κερκυραῖον* — ὁ *Μόζαρτ* μὲ τὴν *Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου* καὶ *Μοῦσαν τοῦ Χορεῦ*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της : *Στηριγμα τῆς Μητρός* (μὲ τὰ θερμότατα συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου θείου σου· πολὺ λυποῦμαι ποῦ ἐντρέπεται ἡ *Χρυσανθεμίς* νὰ μου γράψῃ, ἐπειδὴ ἠρώησεν· ἀλλὰ δὲν εἶνε λόγος αὐτός !) *Κιθαρῳδὸν Ἀρίωνα* (εὔχομαι τὰς ἰδίας λαμπρὰς προόδους καὶ εἰς τὸ νέον σχολεῖον·) *Χαμένην Εὐτυχίαν* (ἡ ὁποία μοῦ στέλλει τὴν εἰκόνα της δὰ τὸν Ἑλληνόπαιδα, μαζί μὲ μιᾶς ἄλλης φίλης μας καὶ μοῦ γράφει : « τὸ ποσὸν εἶνε μικρὸν, ἀλλ' ἡ προθυμία μας καὶ αἱ ἐλπίδες μας μεγάλαι· ὅταν δὲ μεταβῶμεν πλησίον τῶν γονέων μας, θὰ στείλωμεν περισσότερα· »εὖγε!) *Ἑλληνικὴν Φουστανέλλαν* [ΕΕ] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν σου· οἱ ζητήσαντες ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν γαλλιστί ἢ γερμανιστί, ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν *Μπεντεγσέ*, νομίζω, ξένην φίλην μου, ἡ ὁποία δὲν γράφει ἑλληνικά·) *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* (ἂν θέλῃς Τιμοκατάλογον τῆς Βιβλιοθήκης, εἰμπορεῖς νὰ πάρῃς ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μου·) *Ἐρυθρὰν Καμέλλιαν* (ἀλήθεια, παρατήρησα κι' ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀστασίαν τοῦ χαρακτῆρος σου - τοῦ γραφικοῦ ἐννοῶ· -ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι μὲ τὴν ἡλικίαν θὰ διορ-

σωθῇ, διότι πολλὰ παιδιὰ τὴν εἶχαν·) **Ἀρχάγγελον Γαβριήλ** (βεβαίως, ἐπιτρέπεται νὰ γράφῃς τὰ ἴδια εἰς ὅλα τὰ τετράδιά σου, ἀφ' οὗ στέλλωνται εἰς διαφόρους· εἶδα μ' εὐχαρίστησίν μου ὅτι ἡ θέα τῆς γεφύρας τοῦ Τσερνοβόδα, σοῦ ὑπενθύμισε τὸ ἀριστουργηματάκι ἐκεῖνο ποῦ ἔγραψεν ἡ Δνίς Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου· **Βίωνα τὸν Σμυρναῖον** (αἱ λύσεις δεκταὶ καὶ ἡσύχει·) **Ἀεροναυτοπούλαι** (ἔστειλα· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὸ « Ὑπὲρ Πατρίδος » σοῦ ἤρεσε πολὺ καὶ σε ἀντήμειψε διὰ τοὺς κόπους τῶν ἐξετάσεων·) **Ἄνθος τοῦ Μαΐου** (ἐλπίζω ὅτι καὶ τὸ νέον μας διήγημα θά σ' εὐχαριστήσῃ πολύ·) **Κουκουρῖκον, Συννεφώδη Δύγὴν** (εἶνε καθῆκόν μου νὰ συμβουλεύω τοὺς φίλους μου διὰ τὸ καλόν των·) **Ζοφερὸν Νέφος** (τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτο ἐκ τῶν ἀπαισιοδόξων· ἀλλὰ τώρα, μετὰ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα, ἐνθουσιάσθη τόσον πολὺ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνόπαιδος, ὥστε ἐργάζεται διὰ τὴν ἰδέαν πάσῃ δυνάμει· ! **Καυκασίαν** (ἐλήφθη· αἱ προτάσεις εἰς τὸ προσεχές·) **Ριγολέτον** (ἔστειλα· ὅ,τι ἐζήτησες· εὔμορφον τὸ Π. Πνεῦμα, ἀλλὰ διατί δὲν τὸ ἔγραφες εἰς χωριστὸν χαρτί ;) **Μοῦσαν τοῦ Χοροῦ** (πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχω κατὰ νοῦν τοιοῦτο σχέδιον· ἴσως γίνῃ κάτι καὶ φέτος, ἀλλὰ εἶνε ἀκόμη ἐνωρίς. ἐν τούτοις σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρότασίν σου. ἡ ὁποία μαρτυρεῖ μεγάλην ἀγάπην.) **Ἀριστοτέλην. Δ. Κατσούλην** (ἔλαβον) **Παῦλον Γεωργίου** (εὐχαριστῶ πολύ·) **Δημότειδα Βώλου** (δὲν ἔχω λόγον νὰ σ' εὐχαριστήσω καὶ διὰ τὸ τρίτον ξεσπάθωμα· ὅ,τι ἔστειλες ἐλήφθη καὶ τὸ εἶδες πλέον·) **Ναύτην τῆς Ναυαρχίδος** (ἔστειλα. ἡ πρότασίς σου εἰς τὸ προσεχές·) **Ἀρχιστράτηγον Ρόβερτς** (εὖγε διὰ τὸν Ἑλληνόπαιδα) ὅσον διὰ τὰς ἀσκήσεις, λυποῦμαι διότι δὲν δημοσιεύω παρὰ τὰς ἐγκριθείσας εἰς τὸν διαγωνισμόν·) **Ἰσαὰκ Ε Στεφανίδην** (ἔστειλα· δυστυχῶς κανὲν ἀπὸ τὰ τρία ψευδώνυμα δὲν ἦτο ἐλεύθερον· ὅταν θὰ μοῦ ξαναγράψῃς, στεῖλέ μου μερικὰ ἄλλα νὰ σοῦ ἐκλέξω·) **Κυνηγὸν τῶν Τίγρεων** (ὁ ὁποῖος ἐπανόρθωσε τὴν φρᾶσιν τῆς **Πολυμνίας Λασκάρεως** καὶ ἐπιδοκιμάζει ἐκ ψυχῆς τὴν ἔννοιάν της) **Μικρὸν Ἀθηναῖον** (μερικαὶ ἀπαντήσεις σου εἰς τὰ Μ. Μυστικὰ δὲν εἶνε πολὺ κατάλληλοι· δὲν λέγω ὅτι ἔγραψες ἄσχημα πράγματα, διότι καὶ ἡ ἀνατροφή σου δὲν θὰ σοῦ τὸ ἐπέτρεπεν· ἀλλὰ ὅ,τι λέγουν οἱ μεγαλήτεροι δὲν εἶνε πάντοτε καλὸν καὶ διὰ τοὺς μικροτέρους καλόν· ὥστε ἀπόφευγε εἰς τὸ ἑξῆς τὰς τοιούτου εἴδους μεγαλοπρεπεῖς ἀπαντήσεις διά νὰ μή ρίπτω τὰ τετράδιά σου εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήσ ων ἅς το ἀκούσουν καὶ ΜΕΡΙΚΟΙ ἄλλοι·) **Πέτραν Σκανδάλου** μ' ἐξάλισες μὲ τὰς ἐρωτήσεις σου πότε θὰ κάμω τοῦτο; πότε θὰ κάμω ἐκεῖνο; τί γίνεται αὐτό ; τί γίνεται τὸ ἄλλο : .. δὲν ἐννοεῖς ὅτι ἂν δὲν γίνεται κάτι τί, θὰ πῇ ὅτι δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἡ ὥρα του ; ὅτι κάποιος λόγος ὑπάρχει διὰ τὸν ὁποῖον ἀναβάλλεται; ἢ νομίζεις ὅτι τὸ λησμονῶ καὶ ὅτι θὰ το κάμω ἂν μοῦ το ἐνθυμίσῃς; ἀπατᾶσαι, παιδί μου, διότι ὅλα τὰ ἐνθυμοῦμαι καὶ ὅλα τὰ κάμνω .. εἰς τὸν καιρόν των ὅμως·) **Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης** (δὲν πειράζει μία τόσῳ ἀκίνδυνη ψευτιά, χάριν γούστου, ἐπιτρέπεται· ἀλλὰ ἔχει γοῦστο νὰ μυρισθῇ τίποτε ὁ φίλος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπάντησίν μου· ἄ, ἐξέχασα, τὰ **Κύματα** δὲν ἔχουν μύτην) **Πειραϊκὴν Αὔραν** (θὰ εἶδε, πλέον ὅτι σου ἀπήντησα·) **Βελοφόρον Ἀρτέμιδα Μικρὸν Παγοῦργον**, (τὸ ἔλαβα ἀλλ' αἱ προτάσεις· δημοσιεύονται κατὰ σειρὰν καὶ κάποτε ἀργοῦν) **Ν. Κ. Δεκαβάλλαν, Δοξίαν** (εἶνε παρατηρημένον ὅτι ἕως νὰ παρουσιασθῇ κανεὶς πρὸ τοῦ κοινοῦ, αἰσθάνεται συγκίνησιν καὶ δειλίαν, ἅμα ἀρχίσῃ ὅμως συνέρχεται ἀμέσως·) **Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας** (εὔχομαι πλήρη ἀνάρρωσιν· εὖγε δι' ὅσα ἐνθουσιώδη γράφεις περὶ Ἑλληνόπαιδος· τὰ φύλλα ἐστάλησαν ἐκ νέου·) **Κεντρὶ** (ἔστειλα τὸν τόμον ποῦ ἐζήτησες·) **Μαγευμένον Δάσος** (καλὴν διασκέδασιν εἰς τὸ τσιφλίκιν **Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν** (ναί) **Ἀρλεκῖνον** (τιμῶνται δρ. 2) **Θρυαλλίδα** (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Φαλήρου· δυστυχῶς τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα ἔχει δημοσιευθῇ πολλάκις καὶ εἶνε γνωστότατον.) **Μαργαριτοφόρον** (καλὴν ἀντάμωσιν· ὅ,τι ἔχεις θὰ σοῦ τὰ στείλω ὅλα εἰς Χίον·) **Κυματίζουσαν Θάλασσαν**, πραγματικῶς ἐγέλασα πολὺ μὲ τὸ πάθημά σου· ὅσον διὰ τὰς συζητήσεις περὶ ὑπεροχῆς μεταξὺ ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν, θὰ παρετήρησες ὅτι ἐγὼ στέκομαι εἰς τὴν μέσην ἀμερόληπτος· ὅταν μου γράφουν κατὰ τῶν ἀγοριῶν, ὑπερασπίζομαι τὰ κορίτσια, καὶ τἀνάπαλιν· μοῦ ἀρέσει νὰ ρίχνω νερὸ καὶ ὄχι λάδι· ἐτὴ φωτιά·) **Μεσολογγιτάκι, Πικραμένην Καρδούλαν, Ζῆνεν τὸν Δαρδανέα** (πολὺ ὀλίγα φυλλάδια ἐκ τοῦ 10ου τόμου μένουν καὶ τιμῶνται 1 φρ. ἑκαστον·) **Ἀληθῆ Φίλην** (λοιπὸν, πῶς ἐπέρασις εἰς τὴν ἐξοχήν ; ὁ Ἀνανίας ἑτοιμάζεται διὰ τὸ Παρίσι, καὶ ἂν δὲν τοῦ τύχῃ κανὲν ἐμπόδιον, θὰ ὑπάγῃ καὶ θά σας περιγράψῃ τὴν Ἔκθεσιν·) **Ἀήττητον Ἥρωα** (ἔστειλα· χαίρω ποῦ σε τέρπουν τόσον οἱ παλαιοί μου τόμοι καὶ πιρνᾶς μὲ αὐτοὺς θαυμασίας διακοπάς·) **Κόμραν Ρούσσου, Χρυσάνθεμον, Γλυκὺ Ὄνειρον** (πολὺ ἐχάρην διὰ τὴν γνωριμίαν τῆς ἐξαδέλφης σου· τὰ Μ. Μυστικά σου πολὺ ὡραῖα· ἄ, μπᾶ ! ὁ νέος τοῦ συρμοῦ ποῦ εἶδες δὲν ἦτο ὁ Ἀνανίας· αὐτὸς ἴσα-ἴσα ποῦ δὲν ἐνδύνεται μὲ τὸν συρμόν·) **Μικρὸν Αὐλητὴν** (ὅλα ἐλήφθησαν· καλὴν πρόοδον εἰς τὸ μανδολῖνον καὶ εὖγε δι' ὅσα κάμνεις ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνόπαιδος·) **Ἀνθοπώλιδα τῆς Βερώνης** κ' ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι μὲ εἶχες λησμονήσῃ· τὰ συλλυπητήριά μου, ἂν καὶ ἀργά·) **Ὅρμον τοῦ Φαλήρου, Κίχλην**. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 Ἰουλίου, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 28 Αὐγούστου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰδρυτῇ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

354. Λεξίγριφος.

Θά με ἰδῆς εἰς τὸ πλευρόν σου
ὅταν ὑπὸ φῶς βαδίζῃς·
Μ' ἕνα ζῷον 'στὸ πλευρόν μου
μίαν νῆσον σχηματίζεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παμίσου [Ε]

355. Τονόγριφος.

Ὅποιος μ' ἔχει θὰ πονῇ·
Καταβίβασε τὸν τόνον,
Δὲν θὰ ὑπόφερε πλέον πόνον,
Ἀλλὰ πᾶς θὰ μ' ἐπαινῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ Νικολάου Κ. Δεκαβάλλα [Ε]

356. Ἀναγραμματισμός.

Εἶμαι ἀρχαία τις Θεά· ἂν μ' ἀναγραμματίσῃς, τότε εὐκόλως θὰ μ' εὑρῇς ὅπου ἂν με ζητήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυραλλίας Μασσαλ. [Ε]

357. Αἴνιγμα.

Συγγραφεύς θεούς κι' ἀνθρώπους
Μὲ οὐχὶ μεγάλους κόπους
Ἔκαμα νὰ ὁμιλοῦν.
Χωρὶς πόδας ἐὰν μείνω,
Θηλυκὸς εὐθὺς θὰ γίνω
Κι' ὅσο θέλουν ἀς γελοῦν !

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰρηνιάφας [Ε]

358. Μωσαϊκόν.

Ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ρέα, ἡ Ἶρις καὶ ὁ Ζεύς,
Οἱ φοβεροὶ Τιτᾶνες, ὁ τάλας Προμηθεύς,
Τὸ Ἴλιον τὸ ἔνδοξον, ἡ Δρῦς γιγαντιαία,
Ὁ φωτοβόλος Ἥλιος καὶ ὁ παμφάγος Μῦς,
Σοῦ δίδουν τὰ στοιχεῖα τὰ λίαν ἀναγκαῖα
Διὰ νἀναστήσῃς ἄνδρα μεγάλης ἐποχῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κιρεινοῦ [Ε]

359. Ἀστήρ.

Νἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νἀναγινώσκωνται : καθέτως καὶ ὁριζοντίως δύο πόλεις· διαγωνίως δὲ δύο πρόσωπα ; ἐκ τῶν ἀναγραμμένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Διχρώμου Φουξίας [Ε]

360. Ἱστορικὴ Ἐρώτησις.

Ποῖος τῶν φιλοσόφων ἐγεννήθη τῷ 470 καὶ ἀπέθανε τῷ 400 π. Χριστοῦ ;

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀρχηγοῦ τῶν Μολυβένιων Στρατιωτῶν [Ε]

361. Ἀκροστοιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα κατοίκου νήσου τινὸς τοῦ Αἰγαίου :

1, Δένδρον ὀπωροφόρον. 2, Ἥρως ὁμηρικός. 3 Μέλος τοῦ σώματος. 4, Θεὰ αἰγυπτία. 5, Ὄρος τῆς Ἑλλάδος. 6. Νῆσος τῆς Εὐρώπης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ραγισμένου Δίου [Ε]

362 Ἐλλειποσύμφωνον.

η-ιεε-ια-η-ιηε

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μονογενοῦς [Ε]

363. Φωνηεντόλιπον.

★★-τ-σμ-χν-κ-τν-ψχν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δύτου τῆς Ὕδρας [Ε]

364. Γρῖφος.

ε2 (σύνδεσμος) η1 (ρῆμα) φ8 (ἐπίθετον) ε3 (ρῆμα) κ2 (σύνδεσμος) π8 (ἐπίθετον).

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κίχλης [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 23.

271. Ἀντιόπη (ἀντί, ὀπή.) - **272.** Σουδὰν (Σοῦ Δάν.) — **273.** Ἄδης- Ἄρης. — **274.** Ἀθηναῖος· Ἀθήναιος. — **275.** Μελέαγρος-Μελεαγρίς.

276.

Α	= (γηρΑς)
ΗΡΑ	= (ΑΡΗς)
ΑΡΤΙΑ	= (ΔΙΤΡΑπεζα)
ΣΗΣΑΜΟΝ	= (ΝΟΜΑΣ ΗΣαν)

277. Βερολῖνον, Βιέννη, Μαδρίτη, Ρώμη, Σοφία· — **278** Εἶνε ὁ ἀριθμὸς 5,040. — **279.** ΘΕΤΙΣ (ΑΙΘρα, ΡΕα, ΤΙΤος, Ἥλιος, ΘΑΣος.) **280** Χάρις χάριν τίκτει καὶ ἔριν ἔρις.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ΟΛΓΑΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚ ΤΑΚΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ὀγκώδης τόμος μὲ 60 εἰκονογραφίας

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἄδετος φρ. 6 — Χρυσόδετος φρ. 8.

ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ἄδετος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ 10.

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς L. T. MEADE ὑπὸ Ἰουλίας Α. Σωμάκη.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.